

Vyzved jsem šaty z čistírny a taky boty ještě tančily  
Z dálky ke mně dolehly ozvěny včerejší noci  
Znova slyšel jsem své kroky, jak se odrážejí od stěny  
V liduprázdným městě, v bezejmenný ulici  
Vzduch voněl deštěm a mě se zmocnily myšlenky  
Tam na opačným konci než boty se zhmotnily v tělo, který spojilo to temno, c  
o ve vzpomínce zelo  
A já tam byl najednou znova, najednou jako by ožilo včera a dneska vůbec neb  
ylo, divný jo  
Dneska ráno se totiž něco změnilo  
Když se zvedla tma, na dlažbě v průchodu mezi loužema něco ležet zůstalo - c  
o je to?  
Když vidím něco ležet, neznamená, že to hned zvednu  
Když je to ale mobil a zvoní, tak to vezmu  
Tím spíš, když je můj, asi mě shání parta, někde jsem je ztratil  
Šli mi volat tágo, když jsem ještě platil  
A než jsem ven vylízt stačil, najednou sirény, modrý světla a chlap v červen  
ým mě do průchodu vtlačil  
Křik, panika, gesta, ruch velkoměsta - ne, že by mě strašil  
Jen teď úplně nevím, kde jsem, natož abych tušil, kudy k našim  
Takže asi radši zpět k právě teď a mobilu, co furt na zemi zvoní  
Vrčí, poskakuje jako vlk, než zaútočí  
A jako už tolikrát sotva po něm vztáhnou ruku - kurva, baterie vybitá, nekron  
ika

Poslední dobou je nejvyšší čas, pomalu to spěchá, brzo bude pozdě  
Poslední dobou je nejvyšší čas, každej má ho hodně málo  
Poslední dobou je nejvyšší čas, brzo bude pozdě, nic nezůstane jak je  
Poslední dobou je nejvyšší čas, žádná budoucnost nikdy netrvala věčně

Ptáci, světlo a to je zhruba všechno  
A já furt trčím venku a všechno se to se mnou točí jako kafe v hrnku  
Mít čím, tak partě brnknu, ale foun je dead  
První spoluobčané začínají se sluncem vycházet  
A tak hledám pomoc u nich, ale každej z nich mě mine, aniž by třeba jen pohl  
ed zved  
Propad jsem snad nedopatřením na jinej svět?  
A nebo je mě po probdělý noci lepší nevidět?  
To bude tím, třeba to ze mě smyje paní v čistírně  
A tak vcházím dovnitř, sundávám oblek a boty jakbysmet  
A jen tak v trenkách hledám flek, abych si sed  
A taky něco, co bych si zatím čet  
A hele, na stole vidím ležet dnešní Včerejší svět  
Prst na ret, otáčím stránku čerstvého plátku z protějšího stánku  
Politiku skáču a zrovna tak i válku, páč nemám chuť  
Snažím se nepodlehnout spánku  
Po očku sleduju pračku, nespěchám, a tak se začtu  
Jako když luštím křížovku, co nemá tajenku  
Moje ruka jen tak mimoděk nalistovala černou kroniku  
Vtom spatřím pradelnu  
Pokládá moje věci na stůl jako věnce  
A já přistih jsem se, že jsem svoje vlastní publikum

Poslední dobou je nejvyšší čas, pomalu to spěchá, brzo bude pozdě  
Poslední dobou je nejvyšší čas, každej má ho hodně málo  
Poslední dobou je nejvyšší čas, brzo bude pozdě, nic nezůstane jak je  
Poslední dobou je nejvyšší čas, žádná budoucnost nikdy netrvala věčně

Ztratil jsem slova, beztak není co dodat  
Nevím, jen čumím, páč čumím sám na sebe z novin  
Nerozumím, je mi divně jinak  
Chci si zavolat, ale svět je nedostupnej  
Něco mi říká Hej, tak už si to přiznej!  
Radši bych se teď štíp, ale nejsem hmotnej  
Jsem mimo děj a mimo to.. a mimo to jsem mrtvej  
Zírám na svůj bezvládný tělo v obleku, leží na pultu  
Pradlena jen mlčky přikyvuje a pod nos mi strká účtenku  
Ale já už vím, že to není žádná pradlena a že ani já nejsem tu  
Včera v noci jsem to byl já, co zůstalo ležet v průchodu mezi loužema  
To kvůli mně ta sanitka budila deštivou Prahu  
Jenom ty kroky odrážející se od stěny patřily mejm vrahům  
A proto tu teď stojím v němým úžasu  
V ruce žmoulám účtenku a doufám, že za svůj čas tam venku jsem toho stačil d  
ost, abych i tuhleť poslední sekýru splatil